

Mededelingen inzake het boswezen, de houtvoorziening en de jacht.

OPENING VAN DE JACHT.

Krachtens een beschikking van de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening is de jacht op de navolgende wildsoorten geopend gedurende de daarachter vermelde tijdvakken:

Grof wild

Reebokken: van 25 Juli t/m 6 Augustus en van 21 November t/m 26 November a.s.
Reegeiten van 21 November t/m 26 November. Op het eiland Ameland wordt de jacht op reewild niet geopend.

Klein wild

Patrijzen: van 1 September t/m 31 December 1949. (Op het eiland Texel is de jacht op patrijzen geopend van 1 October t/m 31 October a.s.)

Fazantenhanen: van 1 October 1949 t/m 31 Januari 1950.

Fazantenhennen: van 1 October 1949 t/m 31 December 1949.

Houtsnippen: van 1 October 1949 t/m 31 Januari 1950.

Hazen: van 1 October 1949 t/m 31 December 1949. (Op het eiland Walcheren ten Westen van het Kanaal door Walcheren is de hazenjacht geopend van 1 November 1949 t/m 31 December 1949).

Korhanen: van 1 December 1949 t/m 31 December 1949.

Waterwild.

Alle soorten ganzen, behalve brandganzen en Canada-ganzen: van 1 Augustus 1949 t/m 15 Februari 1950.

Alle soorten eenden, behalve berg-eenden en eider-eenden: van 1 Augustus 1949 t/m 15 Januari 1950.

Watersnippen: van 15 Augustus 1949 t/m 15 Januari 1950.

Meerkoeten: van 15 October 1949 t/m 15 Januari 1950.

In de gemeente Wonseradeel wordt de jacht op meerkoeten niet geopend.

Goudplevieren: van 15 October 1949 t/m 15 December 1949.

Het vangen van waterwild door middel van eendenkooien is toegestaan ten aanzien van alle soorten eenden, behalve berg-eenden en eider-eenden, gedurende de periode 1 Augustus 1949 t/m 15 Januari 1950.

Het vangen van waterwild door middel van netten, waarvan het gebruik is geoorloofd, is slechts toegestaan ten aanzien van alle soorten ganzen, behalve brandganzen en Canada-ganzen gedurende de periode van 1 Augustus 1949 t/m 15 Februari 1950, en ten aanzien van goudplevieren gedurende het tijdvak 15 October 1949 t/m 15 December 1949.

In de provincies, waar de zeehonden tot het wild zijn gerekend, is de jacht op deze dieren geopend van 1 September 1949 t/m 30 April 1950.

In geheel Nederland wordt de jacht niet geopend op eenden (ongeacht de soort), die wegens onvolledige bevedering niet in staat zijn tot vliegen en voorts niet op edelherten, damherten, reekalveren (geboren in 1949), dassen, steenmarters, boommarters, otters, (waar zij tot wild zijn gerekend), korhennen, zwanen, brandganzen, Canada-ganzen, eider-eenden, berg-eenden, duikers, kemphanen, wulpen, scholeksters, grutto's, tureluurs en waterhoentjes.

COMMISSIE RUIMTELIJKE ORDENING

De moeilijkheden van de ruimtelijke ordening zijn in eerste aanleg het gevolg van onze sterke bevolkingstoename. De spanningen, die optreden bij de verdeling van de bodem worden steeds groter. Het aantal inwoners in Nederland per km² was in 1930 nog 244, in 1940 reeds 271 en in 1960 zal dit circa 330 zijn. Al deze mensen zullen moeten kunnen wonen, werken, eten en zich kunnen ontspannen. Voortdurend zal men zich daarom de vraag moeten stellen, welke maatregelen genomen moeten worden, opdat ten aanzien van het gebruik van de bodem een evenwicht mogelijk is.

Aan de uitvoering van het geprojecteerde bouwprogramma van 40 tot 60 duizend woningen per jaar zal een grote oppervlakte cultuurgrond ten offer moeten vallen. Naast deze huizen en fabrieken hebben we nog de daarmee samenhangende kanalen, wegen, vliegvelden, havens, sportvelden e.d., die eveneens beslag zullen leggen op de aanwezige grond. Tegenover deze vermindering van de oppervlakte cultuurgrond staat de noodzaak van meer voedsel, eveneens mede tengevolge van het toenemende aantal inwoners. Uitbreiding van onze cultuurgrond is echter op zeer beperkte schaal mogelijk; slechts enkele kleinere delen van ons land en afzonderlijke stukken woeste grond zijn nog te ontginnen, terwijl een deel van de voormalige Zuiderzee nog voor drooglegging in aanmerking komt. Daarnaast kunnen nog inpolderingen en droogleggingen in bescheiden mate ter hand worden genomen. De totaal op deze wijze te winnen oppervlakte cultuurgrond is echter gering ten opzichte van de voortdurende verliezen en de sterke bevolkingstoename. Deze laatste vereist bovendien vervulling van bepaalde minimum-recreatiemogelijkheden, zonder dat grote schade wordt aangericht aan ons hoog productief bodemkapitaal.

Door het Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening is thans een commissie ingesteld, welke als coördinerend orgaan zal dienen bij de bestudering van de problemen, welke aan een doelmatig bodemgebruik zijn verbonden. De samenstelling van de Commissie „Ruimtelijke Ordening” is als volgt:

Voorzitter: Ir C. Staf, Directeur-Generaal van de Landbouw;

Plv. Voorzitter: Ir F. P. Mesu, Directeur van de Cultuurtechnische Dienst;

Leden: Ir H. T. Tjallema, Directeur van Akker- en Weidebouw;

Ir A. W. v. d. Plassche, Directeur van de Tuinbouw;

Dr Ir M. J. Boerendonk, Hoofd van de Afdeling Grond- en Pachtzaken;

Dr J. A. van Steijn, Directeur van het Staatsbosbeheer;

Prof. Mr C. H. F. Polak, Hoogleraar aan de Landbouwhogeschool te Wageningen;

Mr R. A. van den Wall Bake, Hoofd afdeling Algemene Zaken van de Directie van de Landbouw.

Aangewezen door de Stichting voor de Landbouw de heren:

Dr Th. C. Oudemans te Putten;

Ir J. D. Dorst te Goes;

C. van Dijk te 's-Gravenzande;

B. A. A. Engelbertink te Oldenzaal;

Prof. Dr E. W. Hofstee, Wageningen;

H. Kikkert te Zeist.

Voorts als adviserende leden:

De Directeur van het Bureau van de Rijksdienst voor het Nationale Plan, die zich kan doen vertegenwoordigen door of vergezellen van Dr Ir D. Burger, Chef Bureau Agrarische Zaken van voornoemde Rijksdienst;

de heer H. A. Fruin, Hoofd van de Afdeling Handel en Nijverheid van de Directie van de Voedselvoorziening;

Mr S. Leenstra, adjunct-secretaris van de Stichting voor de Landbouw;

Ir A. Maris, landbouwkundige bij de Afdeling Streekonderzoek van het Landbouw Economisch Instituut;

Ir H. Koornneef, landbouwkundig medewerker van het Centraal Planbureau;

Secretaris is:

Ir S. Herweijer, Inspecteur van de landbouw in Algemene Dienst;

de heer A. J. Bouwes is adjunct-secretaris.

REGELING VAN LONEN EN ANDERE ARBEIDSVOORWAARDEN VOOR DE BOSBOUW

Het College van Rijksbemiddelaars :

Gezien het verzoek van de Nederlandse Christelijke Landarbeidersbond te Utrecht, namens de Samenwerkende Landarbeidersbonden, strekkende tot verhoging van de lonen in de bosbouw met het werknemersdeel van de pensioenpremie ;

Overwegende :

dat, in verband met de verplichtstelling tot deelneming in het Bedrijfspensioenfonds voor de Landbouw, volgens de beschikking van 27 Mei 1940, afd. Arbeidsbescherming, no. 1110, van de Minister van Sociale Zaken (Nederlandse Staatscourant van 31 Mei 1949, no. 104), ingaande per 1 Mei 1949, geen bezwaren tegen het voorstel bestaan ; dat de Nederlandse Vereniging van Beseigenaren uit sociale overwegingen accoord gaat met het werknemersvoorstel ;

dat met deze wijziging, hier gelijk in elke andere beschikking van het College, op generlei wijze een uitspraak wordt gedaan ten aanzien van de mogelijke gevolgen in de vorm ener verhoging van de prijzen en/of tarieven, aangezien de beoordeling van een verzoek tot verhoging van de prijzen en/of tarieven tot de uitsluitende bevoegdheid van het Directoraat-Generaal van de Prijzen, althans niet tot die van het College van Rijksbemiddelaars behoort ;

Gelet op artikel 12 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 ;

Beschikkende,

Bepaalt :

In de regeling van lonen en andere arbeidsvoorwaarden voor de Bosbouw (Nederlandse Staatscourant van 18 Augustus 1947, no. 158), gewijzigd bij beschikking dd. 20 December 1948 (Nederlandse Staatscourant van 23 December 1948, no. 249)¹⁾, worden de volgende wijzigingen aangebracht ;

I. Aan artikel 19 wordt een tweede lid van de volgende inhoud toegevoegd :

2. Voor arbeiders, als bedoeld in lid 1, voor wie de verplichting geldt tot deelneming in het Bedrijfspensioenfonds voor de Landbouw, doch die werkzaam zijn bij een werkgever, aan wie wegens het hebben van gemoedsbezwaren tegen iedere vorm van verzekering vrijstelling is verleend van de verplichting tot premiebetaling, worden de in lid I genoemde percentages berekend van een bedrag, gelijk aan het in artikel 18, lid 1, bedoelde loon, verminderd met de helft der voor zodanige arbeiders geldende pensioenpremie.

II. Artikel 33 van de bijzondere bepalingen voor de provinciën Noordholland en Zuidholland wordt gelezen als volgt :

Normaal tijdloon

1. Het normale tijdloon bedraagt :

A. voor vaste arbeiders :

a. vaste arbeiders, als bedoeld in artikel 17, lid 1, sub B, f 37.25 per week ;

b. vaste arbeiders, voor wie in artikel 17, lid 1, sub A, een maximumarbeidstijd van 3000 uur per jaar is gesteld f 37.25 per week, voor zover zij niet meer dan 2600 uur per jaar werken, alsmede, indien zulks wel het geval is, een bedrag van f 0.72 per uur voor ieder gewerkt uur boven het genoemde minimum van 2600 uur ;

B. voor losse arbeiders ;

a. vakarbeiders f 0.74½ per uur.

b. ongeschoolde arbeiders f 0.70½ per uur.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid geldt :

a. ten aanzien van arbeiders, die de 65-jarige leeftijd hebben bereikt of aan wie wegens het hebben van gemoedsbezwaren tegen iedere vorm van verzekering vrijstelling is verleend van de verplichting tot deelneming in het Bedrijfspensioenfonds voor de Landbouw ;

b. ten aanzien van arbeiders, voor wie zodanige verplichting wel bestaat, doch die werkzaam zijn bij een werkgever, aan wie ter zake van het hebben van gemoedsbezwaren tegen iedere vorm van verzekering vrijstelling is verleend van de verplichting tot premiebetaling.

Als normaal tijdloon een bedrag, dat per week f 1.25 en per uur f 0.02½ lager is dan het in lid 1 bedoelde normale tijdloon.

¹⁾ Deze regelingen zijn opgenomen in dit tijdschrift 2, 55—56, 1949.

III. Artikel 33 van de bijzondere bepalingen voor de overige provincies wordt gelezen als volgt:

Normaal tijdloon

1. Het normale tijdloon bedraagt:

A. voor vaste arbeiders:

a. vaste arbeiders, als bedoeld in artikel 17, lid 1, sub B, f 35.25 per week;
b. vaste arbeiders, als bedoeld, in artikel 17, lid 1, sub A, voor wie een maximumarbeidstijd van 3000 uur per jaar is gesteld, f 35.25 per week, voor zover zij niet meer dan 2600 uur per jaar werken, alsmede, indien zulks wel het geval is, een bedrag van f 0.68 per uur voor ieder gewerkt uur boven het genoemde minimum van 2600 uur;

B. voor losse arbeiders:

a. vakarbeiders f 0,70½ per uur;
b. ongeschoolde arbeiders f 0,66½ per uur.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid geldt:

a. ten aanzien van arbeiders, die de 65-jarige leeftijd hebben bereikt of aan wie wegens het hebben van gemoedsbezwaren tegen iedere vorm van verzekering vrijstelling is verleend van de verplichting tot deelneming in het Bedrijfspensioenfonds voor de Landbouw;

b. ten aanzien van arbeiders, voor wie zodanige verplichting wel bestaat, doch die werkzaam zijn bij een werkgever, aan wie ter zake van het hebben van gemoedsbezwaren tegen iedere vorm van verzekering vrijstelling is verleend van de verplichting tot premiebetaling.

Als normaal tijdloon een bedrag, dat per week f 1.25 en per uur f 0,02½ lager is dan het in lid 1 bedoelde normale tijdloon.

Slotbepaling

1. In verband met de verplichtstelling tot deelneming in het Bedrijfspensioenfonds voor de Landbouw zal de werkgever bij de inwerkingtreding dezer wijziging over de periode vanaf 1 Mei 1949 tot aan de datum van inwerkingtreding aan de arbeiders, voor zover hij zulks nog niet gedaan heeft, alsnog f 1,25 per week, voor zover het arbeiders betreft, die op weekloon werkzaam zijn, of f 0,02½ per uur, voor zover het arbeiders betreft, die op uurloon werkzaam zijn, betalen boven de lonen, genoemd in de eerste wijziging van de Regeling van lonen en andere arbeidsvoorwaarden voor de Bosbouw (Nederlandse Staatscourant van 23 December 1948, no. 249).

2. Deze wijziging treedt in werking op 11 Juli 1949.

's-Gravenhage, 7 Juli 1949.

Het College van Rijksbemiddelaars,

De Voorzitter,

J. A. BERGER.

RONDHOUT, BEHOUDENS UITZONDERINGEN, NIET LANGER DISTRIBUTIEGOED.

De Minister van Economische Zaken heeft bij beschikking van 5 Juli 1949, nr 40340 HN/PD, bepaald, dat rondhout, met uitzondering van hout van populier, wilg, iep en es, niet langer distributiegoed is. De opheffing van deze distribute is ingegaan op 6 Juli 1949.

Het vorenstaande houdt in, dat de producenten hun hout — met uitzondering van bovengenoemde houtsoorten — thans, zonder enige formaliteit, aan ieder gegadigde mogen verkopen, of het ten eigen behoeve in onbepaalde hoeveelheden mogen behouden.

Ook het verbod tot verkoop van hout op stam is thans opgeheven.

Voor zoveel nodig zij opgemerkt, dat het kapverbod ongewijzigd is gehandhaafd.